

РЕШЕНИЕ

№ 1170

гр. София, 20.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 13.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **14580** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 14б, ал. 1 от Закона за социално подпомагане (ЗСП).

Образувано е по жалба на К. К. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица]III, № 133 срещу заповед № 493/13.11.2012г. на изпълняващия длъжността директор на дирекция „Социално подпомагане”-К. село за възстановяване на неправомерно получена целева помощ за отопление за предходния отоплителен сезон 2011г./2012г., потвърдена с решение №РД01-652 от 12.12.2012г. на директор на Регионална дирекция за социално подпомагане [населено място].

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна. Основните доводи са, че не е налице недобросъвестно получаване на средствата. Жалбоподателят, преди попълване на молбата -декларация е проверил в Агенцията по вписванията и получил уверение, че регистрираният от него едноличен търговец е служебно заличен в първите шест месеца на 2011г., за което е получил и потвърждение в служебна справка на № СИ-КС-249 от 26.10.2011г. на НАП – район „К. село”.

Ответникът по жалбата – директор на дирекция „Социално подпомагане”-К. село, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че обстоятелството, че едноличният търговец не е осъществявал търговска дейност е неотнормосимо към предмета на делото, тъй като относимият факт по състава на правната норма е наличието на регистрация в

Търговския регистър.

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Със заповед № 493/13.11.2012г. на изпълняващия длъжността директор на дирекция „Социално подпомагане” – К. село, на основание чл. 14а, ал.3 от ЗСП и във връзка със заповед РД-09-0030/17.09.2010г. за извършване на проверка за установяване на недобросъвестно получена социална помощ и констативен протокол от 12.11.2012г. е разпоредено възстановяване на неправомерно получени социални помощи по молба – декларация с вх. № СП - 502-672 от 24.10.2011г. и заповед №672/08.11.2011г. за отпускане на целева помощ за отопление на основание Наредба РД-07-5/2008г. в размер на 289.60лева за отоплителен сезон 2011г./2012г. Мотивите са, че при направена справка в НАП е установено, че жалбоподателят е имал регистрирана фирма до 01.01.2012г. Това обстоятелство не е декларирано в молба-декларация с вх.№СП-502-672 от 24.10.2011г., в резултат на което е прието, че недобросъвестно е получил целева помощ за отопление за сезон 2011г./2012г., без да отговаря на условието на чл. 10, ал. 1, т. 2 от ППЗСП, тъй като при подаване на молбата –декларация фирмата му не е била закрыта.

Съставен е протокол по чл. 14а, ал. 2 от ЗСП, в който е констатирано, че регистрираната от жалбоподателя фирма, заличена в Търговския регистър на 01.01.2012г. не е декларирана в подадената молба за отпускане на помощ за отопление за сезон 2011г./2012г.

В справка с изх. № 02-13-00-164/28.10.2011г. на ТД на НАП – София е вписано, че К. К. Д. няма регистрирана фирма.

Приложена е справка от ТД на НАП - София с изх. № 02-78-03-55 от 11.10.2012г., от която е видно, че за жалбоподателя са налице данни, че е регистриран като едноличен търговец.

В молбата – декларация с вх. № СП-502-672/24.10.2011г., с която е поискано отпускане на целева помощ за отопление жалбоподателят е деклариран, че не е регистриран като едноличен търговец.

Съгласно удостоверение от 18.10.2012г., издадено от СГС по ф. д. №1476 от 1989г., [фирма] е заличен, считано от 01.01.2012г., на основание § 5, ал. 1 от ПЗР на ЗТР.

Съгласно чл. 168, ал.1 от АПК, съдът следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 14а, ал. 3 от ЗСП, в рамките на предоставените му правомощия, при спазване на установената от закона форма, като няма допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила. Компетентността на подписалата заповедта Г.Н. не е оспорена, съдът счита, че тя е надлежно оправомощена, съгласно цитираната заповед № РД 09-0030/17.09.2010г. Оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон и не противоречи на целта на закона.

Съгласно чл.14а, ал.3 от ЗСП, когато е констатирана недобросъвестност, получената социална помощ подлежи на възстановяване. По делото е установено, че жалбоподателят е получил социална помощ за отопление за сезон 2011г. /2012г. в размер на 289.60 лева. В молбата –декларация, с която е поискана социалната помощ е вписал, че не е регистриран като едноличен търговец.

В чл. 10, ал. 1, т. 2 от ППЗСПЗ е регламентирано допълнителното изискване към лицата, които получават социални помощи да не бъдат регистрирани като еднолични търговци. Жалбоподателят е регистриран като едноличен търговец, регистрацията е заличена на 01.01.2012г. като към датата на подаване на молбата-декларация за отпускане на социалната помощ за отоплителния сезон 2011г. /2012г., търговецът е регистриран в Търговския регистър.

С факта, че в молбата – декларация, с която е поискано отпускането на целева помощ за отопление, в графата, която изисква деклариране на обстоятелството регистриран ли е като едноличен търговец, жалбоподателят е отбелязал, че не е регистриран, въпреки наличието на регистрация като ЕТ, той е осъществил състава на чл. 14а, ал. 3 от ЗСП. Съгласно посочената правна норма, лицата, получили недобросъвестно социална помощ следва да възстановят сумите. Обстоятелството, че търговецът не е осъществявал търговска дейност, отразено в справка с изх. № 02-13-00-164/28.10.2011г. на ТД на НАП – София и поддържано от него като довод в хода на съдебното производство е неотносимо към спора, тъй като правната норма на чл. 10, ал. 1 т. 2 от ППЗСП изисква лицето да не е регистрирано като едноличен търговец, без да се интересува от факта дали извършва или не търговска дейност.

Фактът, че в справката с изх. № 02-13-00-164/28.10.2011г. на ТД на НАП– София е вписано, че жалбоподателя не е регистриран като едноличен търговец не е доказателство за това обстоятелство. Жалбоподателят е знаел за регистрацията и че същата се прекратява с отписване от Търговския регистър. Единствено удостоверението, издадено от Търговския регистър е обективно доказателства за заличаване на вписването и датата, на която то е извършено. Доказано е недобросъвестно получаване на социална помощ, чрез деклариране на невярно обстоятелство, което е законова пречка за отпускане на помощта по чл. 10, ал. 1 ,т. 2 от ППЗСП.

Предвид горното, съдът счита, че заповед № 493/13.11.2012г. на директор на дирекция „Социално подпомагане” – К. село е законосъобразна и оспорването по жалбата следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 43-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на К. К. Д., [ЕГН] от [населено място], [улица]Ш, № 133 срещу заповед №493/13.11.2012г. на директор на дирекция „Социално подпомагане” – К. село.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: